SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 27/2023-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [redacted], a [redacted], zastúpených advokátskou kanceláriou RIBÁR & PARTNERS, s. r. o., Halenárska 18A, Trnava, IČO 53 191 030, v mene ktorej koná advokát JUDr. Igor Ribár, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Tdo 84/2021 z 28. marca 2023 a postupom, ktoré predchádzali ich vydaniu, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1692/2023 a o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [redacted], zastúpeného Advokátskou kanceláriou TIMAR & partners, s. r. o, Štúrova 42, Šaľa, IČO 36 866 296, v mene ktorej koná advokát JUDr. Tibor Timár, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Tdo 84/2021 z 28. marca 2023 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1734/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1692/2023 a sp. zn. Rvp 1734/2023 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1692/2023.

2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.
Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovatelia [redacted] (ďalej aj „sťažovatelia“) sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. júla 2023 (ďalej len „prvá ústavná sťažnosť“) v znení doplnenia doručeného 14. júla 2023, 18. júla 2023 a 25. júla 2023 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práv podľa čl. 17 ods. 1 a čl. 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 2 Tdo 84/2021 z 28. marca 2023 (ďalej aj „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“; spolu s napadnutým rozsudkom krajského súdu ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“) a postupmi, ktoré predchádzali ich vydaniu. Sťažovatelia navrhujú zrušiť napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň navrhujú priznať im náhradu trov konania pred ústavným súdom. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1692/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 v znení dodatku č. 1 (ďalej len „rozvrh práce“) členom tretieho senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľ [redacted] (ďalej aj „sťažovateľ“) sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. júla 2023 (ďalej len „druhá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 49 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom a uznesením najvyššieho súdu. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie najvyššieho súdu v časti, ktorej sa ho týka, a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň navrhuje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1734/2023 a bola pridelená sudkyni spravodajkyni Jane Laššákovej, ktorá je podľa rozvrhu práce členkou druhého senátu ústavného súdu.

3. Z prvej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia boli rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 Tk 1/2019 z 29. apríla 2020 (okrem iných) uznaní za vinných v bode 1/A obžaloby zo spáchania

- obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c) a d), ods. 2 písm. c) a ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona;

- zločinu neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa § 176 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) a j) Trestného zákona;

- zločinu neoprávneného zaobchádzania s liekmi, liečivami a zdravotníckymi pomôckami podľa § 170a ods. 1 písm. b) a c), ods. 2 písm. b) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) a j) Trestného zákona,

za čo im bol podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v znení účinnom v rozhodnom období uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov ([redacted]) a 15 rokov ([redacted]), trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad v trvaní troch ([redacted]) a dvoch rokov ([redacted]). Proti rozsudku okresného

súdu sťažovatelia podali odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 tak, že rozhodnutie okresného súdu (vo vzťahu k sťažovateľom) zrušil v časti výrokov o treste a ochrannom dohľade a uložil im podľa príslušných ustanovení Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov ([redacted]) a 20 rokov ([redacted]), trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad v trvaní troch ([redacted]) a dvoch rokov ([redacted]). O dovolaní sťažovateľov podanom proti napadnutému rozsudku krajského súdu rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením tak, že dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti zhodne namietajú a) nedostatočné vysporiadanie sa všeobecných súdov s námietkou nezákonnosti a neprimeranosti uloženého trestu prepadnutia majetku a nezdôvodnenie aplikácie § 58 ods. 3 Trestného poriadku a b) arbitrárnosť napadnutých rozhodnutí pri ustálení naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 Trestného zákona. V konkrétnostiach uviedli, že vo veci nebola preukázaná koncentrácia *„účinnej látky v zadržaných produktoch, stopách“*, aby bolo možné zadefinovať jednorazovú obvyklú dávku. Zároveň nebola riešená otázka, aká koncentrácia účinnej látky je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. S poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. k. Tpj 88/2015 (R 35/2016) z 5. apríla 2016 sťažovatelia konštatovali nedostatočnosť vykonaného znaleckého skúmania. Namietli aj arbitrárne stanovenie rozsahu trestnej činnosti podľa *„ceny návykovej látky“*. V nadväznosti na uvedené skutočnosti akcentovali nesprávnosť právnej kvalifikácie skutku. Zároveň namietali arbitrárne vyhodnotenie prechovávania tzv. veterinárnych liekov (bod 20 ústavnej sťažnosti) ako návykových látok, čo mohlo mať opäť vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, ako aj nevysporiadanie sa všeobecných súdov s ich námietkami uplatnenými v tejto súvislosti. Nasledujúcimi doplneniami [redacted] rozšíril ústavnú sťažnosť o ďalšie prílohy.

4. Z druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ [redacted] bol rozsudkom okresného súdu uznaný za vinného

- v bode 1/C obžaloby zo spáchania zločinu neoprávneného zaobchádzania s liekmi, liečivami a so zdravotníckymi pomôckami podľa § 170a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) a j) Trestného zákona,

- v bode 2 obžaloby zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) a j) Trestného zákona,

za čo mu bol podľa príslušných ustanovení Trestného zákona uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, trest prepadnutia veci a ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov. O odvolaní sťažovateľa proti prvostupňovému rozsudku okresného súdu rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 1 To 67/2020 z 24. novembra 2020 (vo vzťahu k osobe sťažovateľa) tak, že zrušil rozsudok okresného súdu v časti výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a ochrannom opatrení a sám uznal sťažovateľa za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom

na § 138 písm. b), i) a j) Trestného zákona, za čo mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov, trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov. O dovolaní sťažovateľa podanom proti tomuto rozsudku krajského súdu rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením tak, že jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol. Sťažovateľ namieta arbitrárnosť napadnutého uznesenia najvyššieho súdu. Podľa jeho názoru bolo jeho odsúdenie založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, pričom najvyšší súd sa touto jeho dovolacou námietkou v napadnutom uznesení náležite nezaoberal.

II.
K spojeniu vecí

5. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

5.1. Podľa čl. II bodu 10 prvej až tretej vety rozvrhu práce v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

6. Z obsahu oboch ústavných sťažností vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia – obe ústavné sťažnosti sťažovateľov (ktorí v predmetnom trestnom konaní vystupovali ako spoluobžalovaní) v časti smerujú proti totožnému odporcovi (najvyšší súd) a proti totožnému rozhodnutiu (uznesenie najvyššieho súdu č. k. 2 Tdo 84/2021 z 28. marca 2023). V petite oboch ústavných sťažností sťažovatelia žiadajú vydať nález, v ktorom navrhujú, aby ústavný súd rozhodol o porušení nimi označených (aj totožných) práv napadnutým uznesením najvyššieho súdu, ktoré zhodne navrhujú zrušiť.

7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1692/2023 a sp. zn. Rvp 1734/2023 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1692/2023 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

8. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

8.1. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2023

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky